

en Del af Lønnen ogsaa gaar fra, men om det just skal være 30 Kr., derom kunde der nok rejses Tvivl. Naar man sammenligner de Forretninger, der gaa over til Ringeren, med dem, der blive tilbage hos Kirkebylærerne, synes de ikke at være ret afvejede. Altsaa medens vi i Princippet kunne dele den omtalte Betragtning, have vi fundet det noget ubilligt at anstille en saa nøjeseende Beregning, ubilligt af den Grund, at det Tillæg af 50 Kr., som tilfaldes Kirkebylæreren, var meget lavt, og at det derfor kunde være ret rimeligt, at han beholdt det, selv om Forretningerne bleve formindskede. Derhos har det forekommet os, at 20 Kr. er et for ringe Tillæg for de Forretninger, der blive tilbage. Under alle Omstændigheder have vi ment det rigtigt at henstille til Folketinget at lade den ny Bestemmelse falde, da det dog maa erkendes, at ihvorvel et Beløb af 30 Kr. ikke har saa lidt at betyde, maaske har noget at betyde for Kommunen, saa har det ganske vist meget mere at betyde for Lærerne, hvis Lønninger trods de Forbedringer, der ere indførte ved Loven af 1899, dog ikke kunne siges at være anderledes, end at de i det hele maa regne med et lavt Budget, hvor 30 Kr. kunde have nogen Betydning.

Som sagt: paa Mindretallets Vegne skal jeg anbefale dette Forslag, paa Udvalgets Vegne de andre.

Gundesen: Naar jeg og mine Meningsfæller have været med til at stille Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 5, ere vi gaaede ud fra, at disse Ændringer, som jo nærmest ere af redaktionel Natur, ikke ville berede Lovforslaget Vanskeligheder i det andet Ting. Vi kunne derfor tilraade Tinget at vedtage dem. Derimod have vi ikke kunnet gaa med til Ændringsforslag under Nr. 3, og jeg har ikke kunnet gaa med til Ændringsforslag under Nr. 4. Det er ikke, fordi jeg reelt har noget imod disse Ændringer. Jeg kan i den Henseende henvise til mine Udtalelser ved 1ste Behandling navnlig angaaende Ændringsforslag Nr. 3; men jeg udtalte ogsaa da, at jeg nødig vilde være med til at lægge Sten i Vejen for Lovforslagets Vedtagelse, og da jeg er bange for, at Vedtagelsen af disse Ændringer her i dette høje Ting vil være den Sten, der faar Lovforslaget til at strande i det andet Ting, kan jeg derfor ikke andet end tilraade det høje Ting ikke at stemme for disse Ændringer.

Pagh: Med Hensyn til det af mig under Nr. 6 stillede Ændringsforslag vil jeg udbede mig det høje Tings Opmærksomhed for nogle faa Bemærkninger.

Som bekendt indeholder § 33 i Skoleloven af 24. Marts 1899 den Bestemmelse, at der af Statskassen aarlig skal udredes et Beløb af 35,000 Kr. til Bedste for saadanne private Skoler, som efter Skolekommissionernes Skøn give en Undervisning af mindst lignende Omfang, som den offentlige Folkeskole giver, og ikke forbereder tilnogen som helst særlig Eksamen, f. Eks. Præliminæreksamen. Det er nu ganske vist, at Skoler af den omhandlede Art, de saakaldte Friskoler, i Særdeleshed findes paa Landet, men de findes ogsaa i ret stort Tal i Købstæderne. Eksempelvis skal jeg nævne, at der paa Fyn findes to saadanne i Odense, een i Svendborg og een i Kerteminde, og at en af Skolerne i Odense har ca. 200 Elever, hvis Forældre for største Delen ere Smaakaarsfolk. Under disse Omstændigheder synes det ikke at være retfærdigt, at Statstilskuddet for den Art Skoler alene er forbeholdt Landet og ikke Købstæderne. Da Loven af 1899 var til Behandling her i Landstinget, blev der allerede gjort opmærksom paa, at her forelaa en Ubillighed mod Købstæderne. Efter at den omhandlede Bevilling af Folketinget er forøget med 10,000 Kr., fra 35,000 Kr. til 45,000 Kr., er der des større Anledning til nu at gøre det fra Købstæderne fremsatte Krav om i dette Forhold at blive ligestillede med Landet Fyldest. Dertil sigter det af mig stillede Ændringsforslag. Naar den ærede Ordfører har gjort gældende, at det skulde angaa et af Skolelovens Hovedprincipper, saa kan jeg ikke dele denne Betragtning, og i hvert Fald forekommer det mig, at den tilstedeværende Ubillighed lige over for By-Friskoler og derigennem lige over for Købstadkommunerne er af den Natur, at man bør søge den første den bedste Lejlighed til at faa Ubilligheden hævet.

Naar der er indvendt imod mit Forslag, at det skulde være vanskeligere i Købstæderne end paa Landet at træffe den rette Grænse mellem saadanne Skoler, der kunne faa Adgang til Statsbidrag, og dem, der ikke have et saadant Krav, kan jeg heller ikke give denne Mening Medhold. Jeg tror, at det heller ikke i Købstæderne vil blive vanskeligt at finde saadanne Skoler, der, som den ærede Ordfører (Goos) sagde, tjene Kommunens Interesser. I Skolelovens § 33 indeholdes